

1. עומר [REDACTED] שוא, ת.ז. פלסטינית [REDACTED]
2. עמותת גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע (ע"ר)

ע"י ב"כ עוה"ד מורן גור ו/או אסנת כהן
ליפשיץ ו/או מיכל לופט ו/או מוריה פרידמן
שריר מ"גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע"
רחוב הרכבת 42 תל אביב, 67770
טלפון: 03-6244120; פקס: 03-6244130
דוא"ל: info@gisha.org

העותרים

- נגד -

1. שר הביטחון
2. מתאם פעולות הממשלה בשטחים
3. מנהלת תיאום וקישור לרצועת עזה

ע"י ב"כ ממחלקת בג"צים, פרקליטות המדינה
רחוב צלאח א-דין 31 ירושלים, 9711054
טלפון: 02-6466590; פקס: 02-6467011
דוא"ל: H CJ-dep@justice.gov.il

המשיבים

עתירה בהולה למתן צו-על-תנאי

העתירה שבכותרת מוגשת במהלך פגרת סוכות לאור בהילות והעובדה שהיא עוסקת בעניין "שאינו סובל דחייה", בהתאם להוראת תקנה 2 לתקנות בתי המשפט (פגרות), תשמ"ג - 1983.

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת ליתן צו-על-תנאי המופנה כנגד המשיבים, והמורה להם לבוא וליתן טעם:

(א) מדוע לא ישיבו לבקשתו של העותר 1 (להלן: **העותר**) לצאת מרצועת עזה דרך ישראל לגשר אלנבי ומשם לחו"ל, לצורך לימודי תואר שני ב- Structural Steel Design (תחום התמחות בהנדסת מבנים) ב- London Imperial College בבריטניה, אליהם התקבל במלגה מלאה. זאת, בהינתן שהעותר הגיש את בקשתו עוד ביום 16.8.2017, הלימודים החלו ביום 25.9.2017 ומקומו באוניברסיטה שמור רק עד ליום 11.10.2017.

(ב) מדוע לא יאשרו את בקשתו של העותר כאמור לעיל, בהינתן שהבקשה עומדת בקריטריונים שקבעו המשיבים ליציאת תושבי רצועת עזה לחו"ל, והיעתרות לבקשה עומדת בקנה אחד עם האינטרס הישראלי לשיקום רצועת עזה.

בנוסף, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות העותרים, לרבות שכ"ט עו"ד, בצירוף מע"מ כדין.

בקשה לעריכת דיון דחוף

העותר הינו פלסטיני תושב רצועת עזה אשר התקבל לימודי תואר שני ב- Structural Steel Design (תחום התמחות בהנדסת מבנים) ב- London Imperial College בבריטניה, אליהם התקבל במלגה מלאה.

העותר הגיש בקשתו לצאת מרצועת עזה ללימודים בחו"ל עוד ביום 16.8.2017, אך המשיבים טרם השיבו לבקשתו, חרף תזכורות, והוא עלול להחמיץ את המקום השמור לו עד ליום 11.10.2017 בתוכנית הלימודים. לנוכח זאת **נבקש כי הדיון בעתירה ייקבע בהקדם האפשרי**, על פי יומנו של בית המשפט הנכבד. ככל שיחליט בית המשפט לבקש את תגובת המשיבים לעתירה, נבקש כי מועד הגשתה ייקבע סמוך ככל הניתן למועד הגשת עתירה זו.

ואלו נימוקי העתירה:

התשתית העובדתית

א. הצדדים

1. **העותר 1**, עומר [REDACTED] שוא, ת.ז. פלסטינית [REDACTED] (להלן: **העותר**), הינו פלסטיני תושב רצועת עזה, בוגר האוניברסיטה האסלאמית שברצועת עזה.
2. **העותרת 2**, עמותת "גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע" (ע"ר) (להלן: **עמותת גישה**) הינה עמותה ישראלית, שמטרתה להגן על זכויות אדם בישראל ובשטחים הנתונים לשליטתה, ביניהן הזכות לחופש התנועה.
3. **המשיב 1** (להלן: **שר הביטחון**) הינו הממונה על הצבא מכוח חוק יסוד: הצבא.
4. **המשיב 2** (להלן: המתפ"ש), הינו האחראי על יישום המדיניות האזרחית בשטחי יהודה ושומרון ורצועת עזה, ואמון על תיאום וקישור מול האוכלוסייה הפלסטינית ברצועת עזה.
5. **המשיב 3** (להלן: **מת"ק עזה**) הוא הממונה על יישום המדיניות האזרחית של ממשלת ישראל ברצועת עזה, לרבות הנפקת היתרי כניסה לרצועת עזה עבור אזרחי ישראל, והוא כפוף למשיב 2.

ב. השתלשלות האירועים שהובילה להגשת העתירה

6. העותר התקבל לימודי תואר שני ב- Structural Steel Design ב- London Imperial College בבריטניה (להלן: **האוניברסיטה**), **במלגה מלאה (מלגת לימודים ודמי מחייה)** **בסך** [REDACTED] **פאונד** (פאונד) [REDACTED]. מדובר בתחום התמחות בהנדסת מבנים העוסק בניית ותכנון מערכות תמיכה בעומסים לבניית מבנים מבוססי פלדה כגון גשרים וכיו"ב. **במכתב הקבלה מצוין כי קבלת המלגה מותנית בהתחלת הלימודים בחודש ספטמבר 2017.**

7. ביום 16.8.2017, מיד עם קבלת ה"עדם מומנעה" (אישור כניסה לירדן), הגיש העותר בקשה להיתר ליציאה מרצועת עזה לחו"ל ללימודים. הבקשה הוגשה כנדרש לוועדה האזרחית הפלסטינית. יצוין, כי לא ניתן להגיש בקשה זו ללא צירוף אישור הכניסה לירדן.

העתק תעודת זהות העותר 1 מצורף ומסומן נספח ע/1

העתקי מכתבי קבלה ללימודים וקבלת מלגה מצורפים ומסומנים נספח ע/2

העתק ויזה לבריטניה ועדם מומנעה מצורף ומסומן נספח ע/3

8. לאחר שלא ניתן מענה לבקשה, פנה העותר לקבלת סיוע מעמותת "גישה", העותרת 2, שפנתה למת"ק עזה ביום 19.9.2017 בבקשה לזרז את הטיפול בבקשה. הפניה נעשתה בשם שלושה-עשר סטודנטים תושבי רצועת עזה, ביניהם העותר, אשר המשיב 2 השתתף במתן מענה גם לבקשותיהם לצאת לחו"ל ללימודים גבוהים (להלן: **הסטודנטים**).

העתק פניית עמותת גישה מיום 19.9.2017, ללא נספחים, מצורף ומסומן נספח ע/4

9. ביום 25.9.2017 אף פנה למת"ק עזה הארגון שהעניק לעותר את המלגה, בניסיון לזרז את הטיפול בבקשה.

10. ביום 27.9.2017 השיב מת"ק עזה כי כל בקשותיהם של הסטודנטים, ביניהן בקשתו של העותר, התקבלו מידי הוועדה האזרחית הפלסטינית ומצויות בטיפול.

העתק מענה מת"ק עזה מיום 27.9.2017 מצורף ומסומן נספח ע/5

11. ביום 30.9.2017 הודיעה האוניברסיטה כי לאור הגבלות התנועה המוטלות על העותר, מקומו בתוכנית הלימודים יישמר עד ליום 11.10.2017. יצוין, כי אשרת הכניסה לבריטניה שהונפקה לעותר, לעיל, בתוקף עד ליום 18.10.2017.

העתק הודעת האוניברסיטה מיום 30.9.2017 מצורף ומסומן נספח ע/6

12. בהיעדר מענה, נשלחה ביום 1.10.2017 פניה נוספת, הפעם ישירות לידי המשיב 2, האלוף יואב (פולי) מרדכי.

העתק פניה מיום 1.10.2017 מצורפת ומסומנת נספח ע/7

13. במהלך הימים 2-3.10.2017 נערכו שיחות תכופות בין עובדי עמותת "גישה" ובין עובדי מת"ק עזה בקשר ליציאתם של הסטודנטים, ביניהם העותר. במסגרת שיחות אלו נמסר כי השאטל שתפקידו להסיע פעם בשבוע את הסטודנטים ממעבר ארז ישירות למעבר אלנבי לא יפעל ביום שלישי 10.10.2017. זאת מבלי שנמסרה על כך הודעה רשמית מבעוד מועד, כך שניתן יהיה להערך מראש ובמידת הצורך לעתור קודם לכן לבית המשפט. עד רגע הגשת העתירה נעשה ניסיון לקבל תשובה לבקשתו של העותר. למרבה הצער, לא ניתן היה להשיג את קצינת פניות הציבור במת"ק עזה או גורם אחר שישלב לפניה.

14. ביום ראשון 8.10.2017 הודיע [REDACTED], מלשכת המתפ"ש, כי טרם הסתיים הטיפול בבקשת העותר ויש להמתין לסיום האבחון הביטחוני במת"ק עזה. פניות שנעשו באותו היום לבירור סטטוס הטיפול בבקשה עלו בתוהו, שכן קצינת פניות הציבור במת"ק עזה, סגן צור, כלל אינה זמינה.

לאור האמור מוגשת עתירה זו.

הטיעון המשפטי

15. על המשיבים מוטלת חובה להשיב לכל פניה המוגשת אליהם תהיה תשובתם כאשר תהיה. זאת על מנת לאפשר למבקש לכלכל את צעדיו ולפעול למיצוי זכויותיו. התנהלותם של המשיבים במקרה דנן מפירה חובה ועל כן יתבקש בית המשפט הנכבד להורות להם להשיב לאלתר לבקשה.

16. הימנעותם המשיבים ממתן מענה לבקשת העותר, משמעה, מבחינה משפטית ומבחינה מעשית - סירוב של הבקשה. התנהלות זו מנוגדת לדין. לא רק שבקשה זו צריכה להיות מאושרת תחת הקריטריונים הקיימים לתנועת אנשים החוצה מרצועת עזה, אלא שאישורה מתחייב נוכח האינטרס הציבורי הישראלי בשיקום רצועת עזה ובחיזוק האוכלוסייה האזרחית שבה.

א. המשיבים הפרו את חובתם להשיב לבקשה בתוך זמן סביר

17. המשיבים מתמהמהים עם מתן החלטה בבקשת העותר, שהוגשה עוד ביום 16.8.2017, לפני כמעט חודשיים. התנהלות זו עולה כדי הפרה של חובת המשיבים לפעול במהירות הראויה. חובתה של רשות מנהלית לפעול במהירות הראויה ולהשיב לפונים אליה בתוך זמן סביר היא מן ממושכלות היסוד של מינהל תקין (ר' **זמיר** לעיל, בעמ' 1098; בג"צ 4634/04 **רופאים לזכויות אדם נ' השר לביטחון פנים**, פ"ד סב(1) 762 (2007)). חובה זו הינה חובה כללית החולשת כמעט על כל הפעולות המנהליות, למעט כאשר דין ספציפי קובע חובת עשייה במועד נקוב (אליעד שרגא ורוני שחר, **המשפט המנהלי**, כרך 3, 338 (2008)). חובה זו נלמדת בין היתר מסעיף 2(א) **לחוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות)**, תשי"ט-1958 ומסעיף 11 **לחוק הפרשנות**, תשמ"א - 1981.

18. החובה המוטלת על הרשות המינהלית להפעיל את סמכויותיה במהירות ראויה היא חלק מהחובה הכללית החלה על רשות לנהוג בסבירות במובנה הרחב (בג"צ 6300/93 **המכון להכשרת טוענות בית דין נ' השר לענייני דתות** (פורסם בנבו, 10.8.1994)). בג"ץ 1999/07 **גלאון נ' ועדת הבדיקה הממשלתית לבדיקת אירועי המערכה בלבנון 2006** (פורסם בנבו, 19.4.2007), להלן: **עניין גלאון**). עיכוב במתן מענה לפיכך יכול להעיד על חוסר סבירות בהתנהלות הרשות, שמצדיקה התערבות שיפוטית.

19. ומהי מהירות ראויה? הפסיקה פירשה את המושג "מהירות ראויה" כמתייחסת למעשה למענה תוך "זמן סביר". אולם, התשובה לשאלה מהו "זמן סביר" תיקבע בכל מקרה

לגופו, על פי נסיבותיו הוא. קביעת הזמן הסביר לפעולה במקרה הקונקרטי נגזרת מאילוצים מעשיים מחד ומעוצמת המשקל והחשיבות לביצוע הפעולה במהירות ביחס לאינטרס הכלל או היחיד, מאידך. כך, כאשר מדובר בסוגיה או החלטה שיש לה השלכה על זכויות אדם, כגון הזכות לחופש תנועה, כבמקרה שלפנינו, מקבל מושג "הזמן הסביר" משמעות מיוחדת ועל הרשות לקחת זאת בחשבון בעת הטיפול בפנייה (עניין גלאון לעיל).

"מבחינתו של אדם הנזקק להחלטת הרשות, שיהוי במתן החלטה עלול לגרום נזק רב...לעתים, כאשר העניין דחוף, נזקו של שיהוי יכול להיות שקול כנגד נזקו של סירוב".

(י' זמיר, הסמכות המנהלית, כרך ב', מהדורה שנייה 1093 (2011)).

20. הסחבת שמאפיינת את הטיפול בבקשת העותר הינה, למרבה הצער, התנהלות המאפיינת את עבודת המשיב **מזה זמן רב**. באי כוחו של העותר מעמותת "גישה" עומדים בקשר שוטף ויום-יומי עם המשיב 2 ומטפלים בעשרות רבות של בקשות אשר לא מתקבלות בהן תשובות, לרוב בעניינם של תושבי עזה לצאת לישראל לצרכים שונים.

21. עיון בעתירות המוגשות על ידי עמותת "גישה" ועמותות אחרות כגון "המוקד להגנת הפרט" בעניינם של תושבי עזה מלמד כי במספר לא קטן של תיקים, **רק בעקבות הגשת עתירות נאותים המשיבים לתת החלטה בבקשת התושב או התושבת לקבלת היתר**. כך למשל היה בבג"ץ 7343/17 יעקובי נ' שר הביטחון (נמחקה ביום 26.9.2017); בבג"ץ 5052/17 אבו-עאבד ואח' נ' שר הביטחון ואח' (נמחקה ביום 23.7.2017); בג"ץ 4653/17 אלהאדי נ' שר הביטחון (נמחק ביום 15.06.2017); עת"מ (בי"ש) 40140-03-17 עזיז ואח' נ' שר הביטחון ואח' (נמחקה ביום 23.3.2017); עת"מ (בי"ש) 62251-02-17 רמלי נ' שר הביטחון ואח' (הוגשה ביום 28.2.2017); בעת"מ (בי"ש) 29895-02-17 אבו-היבה נ' שר הביטחון ואח' (הוגשה ביום 13.2.2017); בעת"מ (בי"ש) 17515-02-17 מאדי נ' שר הביטחון ואח' (הוגשה ביום 8.2.2017); בעת"מ (בי"ש) 43430-01-17 אלנזלי נ' שר הביטחון ואח' (נמחקה ביום 23.1.2017).

מדובר כאמור רק על עתירות שוגשו בשנת 2017.

22. לעניין זה נקבע בעת"מ 1602/06 ארואטי נ' משרד הפנים (פורסם בנבו, 24.1.2007) כי:

"לא יתכן שאזרח שנזקק לרשות, ימצא מולו דלת נעולה, אוזן ערלה וחלון אטום. לא יתכן שרק עתירה מינהלית תגרום לרשות למלא את חובתה הפשוטה להתייחס לאזרח" (ההדגשה הוספה - מ.ג.).

23. לרוב, טוענים המשיבים כי העיכוב במתן המענה נובע מעומס עבודה, אך אין לקבל נימוק זה לאור קביעתו החוזרת של בית המשפט הנכבד כי **עומס עבודה אינו מצדיק עיכוב במתן מענה, בוודאי כאשר הממתינים למענה נאלצים לעתור לבית המשפט לקבלת החלטה:**

“אין זו פעם ראשונה בה מגיעות לפתחו של בית משפט זה עתירות מסוגה של העתירה שבפנינו, המלינות על הזמן הרב שנדרש עד לקבלת החלטה על-ידי המשיבה 2 (ראו לדוגמה החלטתו של השופט דנציגר בבג”ץ 2792/17 דלאל נ’ שר הפנים (28.3.2017)). אני נכון להניח כי עובדי המשיבה 2 אכן כורעים תחת עומס הפניות, וכי בחינת “מרכז חיים” אורכת זמן. אך האם חלף תגבור מספר העובדים במשיבה 2, “זול” יותר מבחינת הרשויות כי תוגש עתירה והפרקליטות ובית משפט זה יידרשו לה, על הזמן והמשאבים הכרוכים בכך? תמהני. זאת, שלא להזכיר את המחיר האמיתי של הסחבת והתארכות הטיפול, בו נושאים העותר ודומיו”.

(בג”ץ 2935/17 כאטר אשרף נ’ שר הפנים (פורסם בנבו, 25.04.2017).
ההדגשה הוספה - מ.ג.).

24. בית המשפט הנכבד חזר על עמדה זו ביום 15.6.2017, בעתירה נוספת שהוגשה באמצעות העותרת 2, עקב אי מענה המשיב לבקשת תושב פלסטיני, במשך חודש וחצי:

“מתגובת המשיבים ניכר העומס הרב המוטל על כתפיהם, ואולם אין הוא מצדיק לנתעלם מבקשות חוזרות ונשנות של העותר”.

(בג”ץ 4653/17 אלהאדי נ’ שר הביטחון (פורסם בנבו, 15.06.2017).

25. כמו כן נקבע שוב ושוב כי הגורם המוסמך (ובענייננו, המשיב) הוא האחראי לעיכוב, גם כשמקור העיכוב הוא בגורם המסייע, דוגמת השב”כ:

“עיכוב שמקורו בגורם המסייע למשיב, כגון השב”כ, עיכוב בלתי מוצדק הנובע מהמשיב, כמשמעו בפסק-דין דופט, אינו מתייחס רק לעיכוב שמקורו במשרד הפנים עצמו, אלא גם לעיכוב שנגרם על-ידי מי מהגורמים אשר משרד הפנים מסתייע בהם לצורך מתן החלטה בבקשה, ובפרט רשויות המדינה, כמו השב”כ והמשטרה.”

(עת”מ (י-ם) 8759/08 עראמין נ’ משרד הפנים (פורסם בנבו, 05.11.2009. כמו כן ראו: עת”מ (י-ם) 1936/09 היא נתשה נ’ משרד הפנים (פורסם בנבו, 23.01.2013); עת”מ (י-ם) 422-05-10 אבו קלבין (18.11.10)).

26. לאחרונה, במסגרת בג”ץ 3764/16 גמאל עלי נ’ המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית (פורסם בנבו, 5.7.2016. להלן: פרשת עלי), נדרש בית המשפט הנכבד לסוגיה העקרונית של היעדר מענה המנהל האזרחי לבקשות תושבים פלסטינים, המביא להגשת עתירות רבות שמחצית מהן נמחקות מיד לאחר שהמשיב נדרש לנושא. בית המשפט הנכבד הורה למנהל האזרחי להגיש הודעה המתייחסת לסוגיה זו, שתכלול מנגנון למניעת מצבים אלו:

”... תוגש בתוך שבוע הודעה מטעם המשיב בליווי תצהיר של ראש המינהל האזרחי בשאלה החוזרת פעם אחר פעם, מדוע אין משיבים במועד לפונים במקרים כגון דא, והם נאלצים להגיש עתירה על כל בזבוז המשאבים של הצדדים, בית המשפט (שכמובן מי מתחשב בו בכלל ובזמנם של אנשי המזכירות והשופטים); וברגע האחרון, לאחר שנלמד התיק, מוסרת המניעה. נלאינו מכגון דא. ההודעה תכלול מנגנון למניעת מצבים חוזרים ונשנים אלה.”

(פרשת עלי, החלטה מיום 5.7.2016).

בהודעתו המשלימה מיום 15.6.2017 הודיע המנהל האזרחי על פעולות שבוצעו לייעול הטיפול בבקשות.

27. כשל זה של המנהל האזרחי מאפיין גם את עבודת המשיב, הכפוף גם הוא למתפ”ש. סוגיית היעדר המענה עלתה לדיון בעת”מ 40140-03-17 עזיז נ’ שר הביטחון ואח’ (נמחקה בהסכמה בהחלטה מיום 23.3.2017). ביום 30.4.2017 פסק כב’ השופט ביתן כי המשיב יישא בהוצאות העותרת בגין הגשת העתירה וציין:

”בפתח הדברים שמעתי מפי ב”כ המדינה כי גם הפרקליטות מודעת לקושי הנוגע לסוגיית המענה של המת”ק לפניות אליו וכי נעשית עבודה מטה להתמודד עם הסוגיה האמורה. יש לקוות שהדברים יתנהלו ביעילות ושימצא פתרון מתקבל על הדעת.”

העתק החלטה בעת”מ 40140-03-17 עזיז נ’ שר הביטחון ואח’ מיום 30.4.2017 מצ”ב ומסומן נספח ע/8

28. למעלה מחמישה חודשים לאחר הודעה זו, לא חל שיפור במענה מת”ק עזה לפניות. יתכן, שבדומה לפרשת עלי, רק התערבותו של בית המשפט הנכבד תחייב את המשיב להתמודדות רצינית יותר עם המחל. כך או כך, ראוי כי המשיבים יפנימו את דבריו של בית המשפט הנכבד בפרשת עלי, בדבר האידיאולוגיה שצריכה להנחות את עבודתם (החלטה מיום 20.4.2017):

”האידיאולוגיה צריכה להיות פשוטה: מבלי לפגוע כהוא זה בביטחון ובשיקולי ביטחון, כמובן, יש צורך במאמץ להקל ככל הניתן על האוכלוסיה הפלסטינית הנזקקת להיתרים במישור המינהלי, כדי לפשט את החיים במציאות המדינית, המשפטית והיומיומית המורכבת. בכך גם יכולות לכאורה הרשויות להקל על עצמן ולחסוך בירוקרטיה. מכל מקום, ראוי להגיע למסגרת פשוטה ככל הניתן ומובנת ככל הניתן, כדי להסיר מעקשים לא נחוצים בחיי האוכלוסיה. העתירות הרבות המוגשות ונמחקות בטרם דיון כיון שנפתרה הבעיה הקונקרטי, והמוכחות על-ידי כך כמיותרות מעיקרן אילו טופל הנושא, מעידות כמאה עדים על הצורך בשיפור.”

ב. בקשת העותר עומדת בקריטריונים

29. כאמור, לנוכח הנסיבות המתוארות בחלק העובדתי במקרה דנן, היה על המשיב להשיב **בחיוב** ללא דיחוי על בקשת העותר. במסמך "מדיניות תנועת אנשים בין מדינת ישראל לרצועת עזה", משנת 2011, מפרט משרד הביטחון מדיניות המצמצמת את תנועת האנשים ומעבר הסחורות בכפוף לחובות המשפטיות המוטלות על ישראל ומתוך מטרה להימנע מהיווצרות משבר הומניטארי. מדיניות זו באה לידי ביטוי גם במסמך "סטטוס הרשאות לכניסת פלסטינים לישראל, ליציאתם לחו"ל ולמעברם בין איו"ש לבין רצועת עזה" (להלן: **סטטוס הרשאות**) הוא המסמך המעגן ומפרט את מדיניות המתפ"ש לגבי תנועת אנשים וסחורות בין רצועת עזה, הגדה המערבית וישראל.

העתק עמוד רלוונטי בסטטוס ההרשאות מצורף ומסומן נספח ע/9

30. עיון במסמכי המדיניות האמורים מעלה כי בקשות של תושבי רצועת עזה לצאת לחו"ל **ללימודים גבוהים**, בייחוד כשמדובר על לימודים שמטרתם חיזוק ושיפור החברה האזרחית, עומדות בקריטריונים לתנועת אנשים. **למעשה, באתר האינטרנט של המתפ"ש מצוין כי הוא מקדם מיזמים הומניטריים, תשתיתיים וכלכליים לקידום ולשיפור מרקם החיים של הפלסטינים ברצועת עזה.**

31. כמו כן, קיימת **מכסה שבועית ליציאה לחו"ל ללימודים מתקדמים**, של 100 היתרים בשבוע (סעיף 1.ה.4) לסטטוס ההרשאות, בעמ' 17). העותר מבקש לצאת לחו"ל לצורך לימודי תואר שני ולפיכך עומד במפורש בקריטריונים.

העתק העמודים הרלוונטיים ממסמך "סטטוס הרשאות" מצורף ומסומן נספח ע/9

ג. לסיכום

32. לאור האמור מתבקש בית המשפט הנכבד להתערב בהתנהלות המשיבים, להורות להם להשיב לבקשת העותר ולאשרה.

33. בנוסף מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות העותרים, לרבות אגרת בית משפט ושכ"ט עו"ד כדין.

34. העתירה נתמכת בתצהיר העותר שנחתם בפני עו"ד ברצועת עזה ונשלח לב"כ העותר, לאחר תיאום טלפוני. בשל הקושי בקיום מפגשים בין העותר לבין ב"כ ובשל דחיפות העתירה, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את התצהיר ואת ייפוי הכוח שנחתמו ונשלחו בפקס.

היום, 9.10.2017

מורן גור, עו"ד
ב"כ העותרים